

SUNDHEDSSTYRELSEN

Monitorering af tvang i psykiatrien

Opgørelse for perioden
1. juli 2022 – 30. juni 2023

Monitorering af tvang i psykiatrien

Opgørelse for perioden

1. juli 2022 – 30. juni 2023

© Sundhedsstyrelsen, 2023

Publikationen kan frit refereres
med tydelig kildeangivelse.

Sundhedsstyrelsen
Islands Brygge 67
2300 København S

www.sst.dk

Elektronisk ISBN: 978-87-7014-575-6

Sprog: Dansk

Version: 01

Versionsdato: 14. november 2023

Design og layout: Sundhedsstyrelsen

Foto: Lars Wittrock for Sundhedsstyrelsen

Udgivet af Sundhedsstyrelsen

November 2023

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion	4
1.1. Baggrund	
1.2. Datagrundlag	
2. Sammenfatning og vurdering	6
2.1. Voksne berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger	
2.2. Tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse	
2.3. Bæltefikseringer, fastholdelser og akut beroligende medicin med tvang	
2.3. Tvangsmedicin	
2.4. Udvikling i tvang blandt børn og unge	
3. Resultater	10
3.2 Alle typer tvangsforanstaltninger	
3.3 Bæltefiksering, fastholdelse og akut beroligende medicin med tvang	
3.4 Tvangsmedicinering	
3.5 Tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse	
Bilagsfortegnelse	32

1. Introduktion

Tvang berører nogle af de mest grundlæggende menneskerettigheder; retten til frihed og respekt for den fysiske og psykiske integritet. Tvang i psykiatrien kan ikke helt undgås, men når tvang udøves, skal det ske så skånsomt som muligt og med størst mulig hensyntagen til patienten, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulempe.

Udøvelse af tvang skal således altid finde sted under videst muligt hensyn til patientens integritet og værdighed. Psykiatrilovens mindstemiddelsprincip fastlægger, at tvang på en psykiatrisk afdeling ikke må benyttes, før der er gjort, hvad der er muligt for at opnå patientens frivillige medvirken. Derudover skal brugen af tvang stå i rimeligt forhold til det, som man forsøger at opnå – hvis mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige, skal man bruge dem.

Sundhedsstyrelsen har et kontinuerligt fokus på, at brugen af tvang skal reduceres til et minimum for at sikre patienternes selvbestemmelsesret og menneskerettigheder, og udgiver halvårligt nær-

værende monitoreringsrapport med udvalgte data for anvendelse af tvang overfor mennesker med psykiske lidelser.

Sundhedsstyrelsen vil, i forbindelse med offentliggørelse af rapporten og regionernes data, bede regionerne om at forholde sig til deres anvendelse af tvang samt hvilke indsatser, regionerne har iværksat for at nedbringe tvang. Der vil ligeledes være en systematisk drøftelse af dette på det kommende møde i Task Force for Psykiatriområdet.

1.1. Baggrund

Anvendelse af tvang er reguleret i "Lov om anvendelse af tvang i psykiatrien" (psykiatriloven)¹, der giver hjemmel til, at indlæggelse og behandling kan indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke (boks 1).

I 2014 indgik det daværende Ministerium for Sundhed og Forebyggelse en national partnerskabsaftale med regionerne om at halvere brugen

Boks 1

Lov om anvendelse af tvang i psykiatrien

Psykiatriloven giver hjemmel til, at indlæggelse og behandling kan indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke. Tvangsindlæggelsen eller tvangstilbageholdelsen må dog kun finde sted, såfremt patienten er sindssyg (psykotisk) eller befinder sig i en tilsvarende tilstand, og det vil være uforsvarligt ikke at frihedsberøve den pågældende af hensyn til patientens helbred eller for at afværge nærliggende fare for patienten selv eller andre. Tvang kan i henhold til psykiatrilovens § 1, stk. 2 udelukkende finde sted i forbindelse med indlæggelse og behandling på psykiatrisk eller børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling på offentlige sygehuse.

Psykiatriloven regulerer en række tvangsforanstaltninger, men det følger af mindstemiddelsprincippet, at tvang ikke må benyttes, før der er gjort, hvad der er muligt for at opnå patientens frivillige medvirken, jf. psykiatrilovens § 4, stk. 1.

Der er to vejledninger, der knytter sig til psykiatriloven, hhv. vejledning nr. 9257 om anvendelse af tvang m.v. i psykiatrien af 19. marts 2023 og vejledning nr. 9256 om registrering af tvang m.v. i psykiatrien af 19. marts 2023.

Fordi tvangsansøgning er så indgribende, er der retssikkerhedsgarantier knyttet til beslutninger om tvangsansøgning. Bl.a. skal patienter, der udsættes for tvang, have beskikket en patientrådgiver, tvangen skal protokolføres og indberettes, og patienten har mulighed for at klage over tvangsindgrebet og skal modtage en eftersamtale.

¹ Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Bekendtgørelse af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien mv.: LBK nr. 936 af 2. september 2019 (Psykiatriloven). Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/936>

af bæltefikseringer samtidig med at den samlede brug af tvang skulle reduceres frem mod udgangen af 2020. Siden da har regionerne arbejdet med at nedbringe brugen af tvang i psykiatrien, og Sundhedsstyrelsen har halvårligt offentliggjort en monitoreringsrapport om anvendelsen af tvang i psykiatrien. I partnerskabsperiodens afsluttende rapport, årsrapporten fra 2020, blev det konstateret, at til trods for det store arbejde og regionernes skærpede fokus på området var den samlede brug af tvang under partnerskabsperioden steget, og målene blev altså ikke indfriet.²

For at understøtte arbejdet med at nedbringe tvang har Sundhedsstyrelsen i 2021 udgivet *Anbefalinger for nedbringelse af tvang for mennesker med psykiske lidelser*³, der tager afsæt i eksisterende forskning, viden og gode erfaringer med at forebygge og nedbringe tvang samt peger på, hvor der kan ske forbedringer i forhold til eksempelvis det tværsektorielle samarbejde.

Ambitionerne for det fremadrettede arbejde med nedbringelse af tvang i psykiatrien er også et fokus i Sundhedsstyrelsens *Fagligt oplæg til en 10-årsplan: Bedre mental sundhed og en styrket indsats til mennesker med psykiske lidelser*⁴. Her er et af de faglige mål for den samlede indsats, at børn, unge og voksne med psykiske lidelser udsættes for mindre tvang og magtanvendelse⁵. Endvidere anbefales en række tiltag, som kan bidrage til at nedbringe tvang både før og under indlæggelse.

I *Aftale om en 10-årsplan for psykiatrien og mental sundhed*⁶, fra september 2022, er det blevet aftalt, at anvendelsen af tvang i psykiatrien skal nedbringes i løbet af de næste 10 år. I aftalen lægges der op til, at der skal forhandles et nyt partnerskab med Danske Regioners Formandskab og evt. regionerne.

Frem til den nye tvangsmonitoreringsmodel og en ny partnerskabsaftale foreligger, fortsætter den halvårlige monitorering med enkelte justeringer. Denne monitoreringsrapport er den femte rapport i den mellemliggende periode og omhandler anvendelsen af tvang i psykiatrien i perioden 1. juli 2022–30. juni 2023. I følgende kapitler angives perioden '2022/2023':

² Monitorering af tvang i psykiatrien, årsrapport 2020

³ Sundhedsstyrelsens anbefalinger for nedbringelse af tvang for mennesker med psykiske lidelser.

⁴ Sundhedsstyrelsens faglige oplæg til en 10-årsplan.

⁵ Her menes tvang i henhold til psykiatriloven og magtanvendelse i henhold til serviceloven.

⁶ Psykiatriaftale_2022_FinalVersion.pdf (sum.dk).

1.2. Datagrundlag

Sundhedsdatastyrelsen har i samarbejde med regionerne og Sundhedsstyrelsen udviklet den nationale model til monitorering af anvendelsen af tvang, hvor anvendelsen af tvang følges gennem indikatorer inden for følgende udvalgte områder⁷:

- Anvendelse af alle typer af tvang (aggregeret)
- Anvendelse af bæltefiksering
- Anvendelse af remme
- Anvendelse af akut beroligende medicin med tvang
- Anvendelse af fastholdelse
- Anvendelse af tvangsmedicinering
- Anvendelse af personlig afskærmning over 24 timer
- Anvendelse af tvangsindlæggelse
- Anvendelse af tvangstilbageholdelse

De enkelte indikatorer og udviklingen over tid, både nationalt og fordelt på regioner, fremgår af bilag 1⁸. De bagvedliggende data for den samlede monitorering kan downloades på Sundhedsdatastyrelsens hjemmeside.

Rapporten er baseret på data fra Landspatientregisteret (LPR), Danmarks Statistik og Register over Tvang i Psykiatrien (TiP). Ved de fleste indikatorer er der fastlagt en baseline, som er et simpelt gennemsnit af årene 2011-2013. I de seneste år har Sundhedsstyrelsen derudover medtaget andre indikatorer, hvor der ikke er inkluderet en baseline, men hvor data sammenlignes med data fra 2011/2012. Dette gør sig for eksempel gældende for antal personer pr. 100.000 borgere, hvor der er anvendt bæltefiksering.

En ændring af psykiatriloven i juni 2015 medførte, at det blev obligatorisk at indberette al tvang for børn og unge fra og med 15 år uanset værges samtykke⁹. Grundet denne ændring i registreringspraksis kommenteres der derfor på udviklingen i anvendelsen af tvang blandt børn og unge siden 2015/2016 og ikke siden 2011-2013.

⁷ Sundhedsstyrelsen kommenterer ikke på indikatorer om remme og personlig skærmning over 24 timer, men data kan findes i bilag 1 og 5.

⁸ Data opgjort pr. 100.000 er afrundet til nærmeste hele tal.

⁹ Data før 1. juni 2015 inkluderer ikke tilfælde af tvangslignende foranstaltninger med forældresamtykke (magtanvendelse). Sådanne foranstaltninger iværksat mod den mindreåriges vilje, men med informeret samtykke fra forældremyndighedens indehaver, er i den nye psykiatrilov fra 2015 lovpligtige at registrere, mens dette ikke var tilfældet i den tidligere psykiatrilov. Disse registreres nu som magtanvendelse. Tidligere psykiatrilov. Disse registreres nu som magtanvendelse.

2. Sammenfatning og vurdering

Monitoreringen for perioden 1. juli 2022 – 30. juni 2023 viser, at der i alt var 6.028 mennesker (børn, unge og voksne), som blev udsat for tvang i psykiatrien, og at det fortsat er forskelligt, hvor meget tvang, der bliver anvendt på tværs af regionerne. I indeværende kapitel sammenfatter og vurderer Sundhedsstyrelsen udviklingen dels for voksne og dels for børn og unge, der er blevet udsat for tvang.

2.1. Voksne berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger

På landsplan er det i løbet af de sidste 10 år ikke lykkedes at reducere det samlede antal voksne, der udsættes for en eller flere tvangsforanstaltninger. Hvor der i gennemsnit var 5.632 voksne i 2011-2013, som blev udsat for en eller flere tvangsforanstaltninger, var der 5.686 voksne i 2022/2023.

Der ses i 2022/2023 regionale forskelle i hvor mange voksne, der udsættes for en eller flere typer tvangsforanstaltninger pr. 100.000 borgere.

Region Hovedstaden har i 2022/2023 det relativt højeste antal voksne, der er blevet udsat for en eller flere tvangsforanstaltninger med 147 voksne pr. 100.000 borgere, men er samtidig den region, der har reduceret antallet mest siden 2011-2013. I regionen er der dog sket en stigning fra 2021/2022 til 2022/2023 på 10 voksne pr. 100.00 borgere, der udsættes for en eller flere tvangsforanstaltninger.

Region Midtjylland har det laveste antal (104 pr. 100.000) i 2022/2023. I Region Nordjylland er antallet steget siden 2011-2013, og der er 116 voksne pr. 100.000, der er blevet udsat for en eller flere tvangsforanstaltninger i 2022/2023.

I Region Syddanmark er antallet faldet siden 2011-2013, og antallet af voksne, der udsættes for en eller flere tvangsforanstaltninger i Region Syddanmark, er 119 pr. 100.000 borgere i 2022/2023. Slutteligt er antallet i Region Sjælland stort set uændret siden 2011-2013, og antallet af voksne, der udsættes for en eller flere tvangsforanstaltninger, er i 2022/2023 109 pr. 100.000 borgere.

2.2. Tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse

I 2022/2023 er 3.118 voksne blevet tvangsindlagt, og 2.342 voksne er blevet tvangstilbageholdt. I 2011-2013 blev 2.871 voksne tvangsindlagt og 2.344 voksne tvangstilbageholdt, og antallet af voksne der tvangsindlægges og tvangstilbageholdes er således stort set uændret på landsplan (se bilag 5).

Det seneste år er både tvangsindlæggelser og tvangstilbageholdelser blandt voksne stort set uændret. I Region Sjælland og Region Midtjylland ses siden 2021/2022 en marginal nedbringelse i antal voksne, der tvangsindlægges pr. 100.000 borgere. Der ses regionale forskelle ved særligt anvendelsen af tvangstilbageholdelser, hvor Region Hovedstaden ligger højere end de øvrige regioner med 72 voksne pr. 100.000 borgere, der er blevet tvangstilbageholdt i 2022/2023, hvilket er en stigning fra 65 pr. 100.000 borgere i 2021/2022. I Region Midtjylland er 35 voksne pr. 100.000 borgere tvangstilbageholdt i 2022/2023.

Hvis man ser på det samlede antal tvangsindlæggelser, er det steget markant siden 2011/2012, hvor der nationalt var 3.413 tvangsindlæggelser, mens tallet i 2022/2023 var 5.168. Det svarer til en stigning på ca. 50%. Samtidig er andelen af tvangsindlæggelser på farlighedsindikation¹⁰ steget siden 2011/2012. I 2011/2012 udgjorde andelen af patienter, der indlægges på farlighedsindikation, 58% af alle tvangsindlæggelser, hvorimod de i dag udgør 68%. Når antallet af voksne, der tvangsindlægges, er uændret, mens antallet af tvangsindlæggelser er steget, indikerer det, at der er sket en stigning i hvor mange gange, den enkelte person bliver tvangsindlagt. Forebyggelsespotentialet vurderes at være større efter første tvangsindlæggelse, og det er vigtigt, at der er et tæt samarbejde om at forebygge gentagne tvangsindlæggelser mellem borger/patient, de pårørende og de relevante regionale

¹⁰ Tvangsindlæggelser kan finde sted, hvis et af følgende to indikationer er opfyldt: 1) Helbredindikation og 2) Farlighedsindikation, hvor patienten er til fare for sig selv eller andre. Ifølge psykiatriloven kan "Tvangsindlæggelse på farlighedsindikation kan finde sted, såfremt patienten er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, og det vil være uforvarsligt ikke at frihedsberøve den pågældende med henblik på behandling, fordi den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre". Kilde: Psykiatriloven (retsinformation.dk)

og kommunale fagpersoner. Samtidig indikerer stigningen i andelen af tvangsindlæggelser, som forekommer på farlighedsindikation, at patienterne er meget syge, når de indlægges i psykiatrien, og det understøtter ligeledes, at der er et uindfriet potentiale for en bedre opsporing, forebyggelse eller behandling af den psykiske lidelse.

Der er generelt behov for et større fokus både nationalt og lokalt på at forebygge tvangsindlæggelser og at udbrede gode erfaringer med bl.a. styrket tværsektorielt samarbejde. Ligeledes er der et behov for mere viden om forløbet forud for en tvangsindlæggelse med henblik på i højere grad at forebygge tvangsindlæggelser og øge kvaliteten i den samlede indsats på tværs af sektorer. Nedbringelsen af tvangsindlæggelser har også betydning for anvendelsen af tvang under indlæggelse, da der er større risiko for at blive udsat for tvang under indlæggelse for patienter, der er indlagt med tvang, sammenlignet med patienter, der er indlagt frivilligt.

2.3 Bæltefikseringer, fastholdelser og akut beroligende medicin med tvang

På nationalt niveau blev bæltefiksering, fastholdelse og akut beroligende medicin med tvang anvendt 19.569 gange i 2022/2023, svarende til en stigning på ca. 25% sammenlignet med 2011-2013. Udviklingen varierer på tværs af regionerne.

Bæltefikseringer

På landsplan er antallet af personer (børn, unge og voksne), der er blevet bæltefikseret, faldet fra 2.035 i 2011-2013 til 1.161 i 2022/2023, hvilket svarer til et fald på ca. 43%. Der er dog sket en stigning i anvendelsen af bæltefikseringer siden 2021/2022 i Region Nordjylland, Region Midtjylland og Region Syddanmark. Region Hovedstaden har siden 2011/2012 det største fald i antal personer pr. 100.000 borgere, hvor der er anvendt bæltefiksering, mens det mind-

ste fald ses i Region Nordjylland. Region Hovedstaden og Region Sjælland har det laveste antal registrerede personer, der er blevet bæltefikseret (hhv. 15 og 12 pr. 100.000 borgere) i 2022/2023.

Samtidig er der over en årrække sket et fald i det samlede antal bæltefikseringer, og siden 2011-2013 er der sket en væsentlig reduktion i anvendelsen af de langvarige bæltefikseringer. Antallet af bæltefikseringer over 48 timer er mere end halveret, da antallet er faldet fra 777 i 2011-2013 til 313 i 2022/2023. Siden 2021/2022 ses en stigning i anvendelsen af bæltefikseringer under 24 timer, særligt de bæltefikseringer, der varer 0-2 timer. Et samlet fald i anvendelsen af bæltefikseringer siden 2011-2013 skal sammenholdes med, at der samtidig er sket en samlet stigning i anvendelsen af akut beroligende medicin med tvang og fastholdelser siden 2011-2013.

Udviklingen i anvendelsen af bæltefikseringer dækker generelt over store regionale forskelle, når man ser på antal bæltefikseringer pr. 100.000 borgere. I 2022/2023 er der fx i Region Hovedstaden registreret 35 bæltefikseringer pr. 100.000 borgere, mens der i Region Midtjylland er registreret 151. Siden 2021/2022 har både Region Midtjylland, Region Nordjylland og Region Syddanmark haft en stigning i antal bæltefikseringer pr. 100.000 borgere, mest markant i Region Midtjylland, som har registreret 39 flere i 2022/2023 end i 2021/2022. Selvom Region Midtjylland har flest registrerede bæltefikseringer pr. 100.000 borgere, er det også den region med flest af de kortvarige bæltefikseringer (0-2 timer). Region Hovedstaden og Region Syddanmark har det største antal af længerevarende bæltefikseringer (>48 timer). Region Sjælland har i det seneste år haft et markant fald i både de korte og langvarige bæltefiksering og har registreret 26 bæltefikseringer pr. 100.000 borgere, og er regionen med færrest bæltefikseringer pr. 100.00 borgere.

Fastholdelser

Nationalt er 1.052 personer (børn, unge og voksne) blevet fastholdt i 2022/2023. Det er varierende, om regionerne har nedbragt antal personer, pr. 100.000 borgere, der fastholdes i perioden 2011/2012 til 2022/2023. Region Syddanmark har i 2022/2023 færrest personer, der fastholdes (7 pr. 100.000 borgere), mens antallet er højest i Region Hovedstaden (24 pr. 100.000 borgere) og Region Nordjylland (27 pr. 100.000 borgere). Udviklingen i antal personer, der er blevet fastholdt, er stort set uændret siden 2021/2022.

I 2022/2023 var det samlede antal fastholdelser 4.695 svarende til en stigning på ca. 66% siden 2011-2013, hvor antallet var 2.824. Den samlede stigning dækker dog over store regionale forskelle. Den største stigning i anvendelsen af fastholdelser ses i Region Sjælland, som har haft 160 fastholdelser, pr. 100.000 borgere, i 2022/2023 - en stigning på 121 fastholdelser, pr. 100.000 borgere, siden 2011/2012. Som den eneste region har Region Midtjylland haft en faldende tendens i perioden 2011/2012 til 2022/2023, hvor de er gået fra at have 49 til 42 fastholdelser pr. 100.000 borgere. Siden 2021/2022 er antal gange, der fastholdes, faldet fra 4.951 til 4.695. Faldet det seneste år ses i tre ud af fem regioner.

Akut beroligende medicin med tvang

På landsplan har i alt 2.347 personer (børn, unge og voksne) fået akut beroligende medicin i 2022/2023, hvilket er stort set uændret siden 2021/2022. Siden 2011/2012 ses en mindre stigning i alle regioner undtagen Region Hovedstaden, i antal personer pr. 100.000 borgere, der har fået akut beroligende medicin med tvang.

Der er blevet givet akut beroligende medicin med tvang 10.152 gange i 2022/2023. Til sammenligning blev akut beroligende medicin med tvang givet 7.133 gange i 2011-2013, hvilket svarer til en stigning på ca. 42%. Der ses en stigende tendens i alle regioner i perioden, men det varierer, hvor stor stigningen er. Stigningen er særlig markant i Region Sjælland, hvor antallet af gange, der er givet beroligende medicin med tvang, er steget fra 65 til 154 pr. 100.000 borgere siden 2011/2012, svarende til en stigning på ca. 137%. Siden 2021/2022 er udviklingen aftaget marginalt på landsplan, hvilket dækker over store regionale forskelle. Fx har Region Sjælland det seneste år reduceret antallet af gange, der gives akut beroligende med tvang pr. 100.000 borgere fra 233 til 154, mens antallet er steget fra 145 til 163 i Region Midtjylland og fra 114 til 134 i Region Nordjylland.

En del af den regionale variation i anvendelsen af særligt bæltefikseringer og fastholdelser kan skyldes, at Sundhedsstyrelsens vejledninger til psykiatriloven (*Vejledning om anvendelse af tvang m.v. i psykiatrien* og *Vejledning om registrering af tvang m.v. i psykiatrien*) blev revideret i 2020. I den forbindelse blev bl.a. omstændighederne vedrørende anvendelse af fastholdelse præciseret, herunder den maksimale varighed af en fastholdelse¹¹. En mulig årsag til den store forskel på tværs af regionerne kan således fx skyldes variation i fortolkning af vejledningerne og registreringspraksis. Derfor pågår der løbende et samarbejde mellem Sundhedsdatastyrelsen og regionerne om at ensarte fortolkning og registreringspraksis på tværs af regionerne.

¹¹ Ift. registrering af bæltefikseringer blev det indført, at man nu skal indberette alle bæltefikseringer, som foretages i forbindelse med tvangsbehandlinger og at der skal registreres en ny bæltefiksering hver gang en patient har været løsnet af bæltet i længere end 15 min. Disse ændringer kan være årsag til stigningen i særligt de korte bæltefikseringer på 0-2 timer. Det kan også betyde, at flere løsnes tidligere og har brug for endnu en efterfølgende bæltefiksering.

2.3. Tvangsmedicin

I hele landet er 860 personer (børn, unge og voksne) blevet tvangsmedicineret i 2022/2023. Det er en stigning på i alt 193 personer, der har fået medicin med tvang, siden 2011-2013, hvor 667 personer blev tvangsmedicineret, hvilket svarer til en stigning på ca. 30%. Der ses også en stigning i alle regioner siden 2011/2012, når man ser på personer, der har fået tvangsmedicin pr. 100.000 borgere. I 2022/2023 har Region Hovedstaden flest personer pr. 100.000, der har fået tvangsmedicinering (20 pr. 100.000), mens Region Sjælland har færrest (11 pr. 100.000).

2.4. Udvikling i tvang blandt børn og unge

Den samlede anvendelse af tvang over for børn og unge under 18 år er særligt steget de seneste år og i 2022/2023 er i alt 342 børn og unge blevet udsat for tvang i psykiatrien. I 2019/2020 var der 264 børn og unge, der blev udsat for tvang, hvilket er en stigning på ca. 29% fra 2019/2020 til 2022/2023. I årene forinden (siden 2016/2017) var udviklingen ellers faldende.

Det skal bemærkes, at der generelt er tale om små tal ift. børn og unge, og at tallene derfor kan være udtryk for tilfældig variation.

Anvendelsen af tvang overfor børn og unge er dog varierende på tværs af regionerne. Antal børn og unge, der er blevet udsat for tvang pr. 100.000 borgere, er i 2022/2023 højest i Region Sjælland (47 pr. 100.000) og Region Hovedstaden (34 pr. 100.000). Antallet er lavest i Region Nordjylland, hvor 23 børn og unge pr. 100.000 borgere i 2022/2023 er blevet udsat for en eller flere tvangsforanstaltninger.

Antal børn og unge, der tvangsindlægges, er steget markant siden 2015/2016. I 2022/2023 er 185 børn og unge blevet tvangsindlagt, mens der var 133 i 2015/2016. Der er særligt de seneste år registreret flere tvangsindlæggelser blandt børn og unge, og i dag udgør tvangsindlæggelser ca. halvdelen af den samlede anvendelse af tvang over for børn og unge under 18 år.

I 2022/2023 blev i alt 114 børn og unge tvangstilbageholdt. I 2015/2016 var antallet 107. Når man ser på børn og unge pr. 100.000 borgere, der tvangstilbageholdes, ses der en variation mellem regionerne. Region Hovedstaden og Region Sjælland har det højeste antal børn og unge, der er blevet tvangstilbageholdt i 2022/2023 med hhv. 13 og 14 børn og unge pr. 100.000 borgere, imens Region Midtjylland har 6 børn og unge pr. 100.000 borgere, der er blevet tvangstilbageholdt.

Det er bekymrende, at anvendelsen af tvang på børne- og ungeområdet¹² er steget de seneste år. Særligt bekymrende er stigningen i antal tvangsindlæggelser, som i 2022/2023 udgør en væsentlig andel af tvangsanvendelsen overfor børn og unge. Det tyder på, at børn og unge ofte er meget syge, når de indlægges i psykiatrien, og at der derfor er behov for bedre opsporing, forebyggelse og/eller behandling af psykiske lidelser hos børn og unge, der er i risiko for en tvangsindlæggelse.

Sundhedsstyrelsen vurderer, at det er centralt at få mere viden om årsager til den høje anvendelse af tvang overfor børn og unge, forebyggelse af tvang overfor børn og unge samt at få viden om, hvilke konsekvenser det har, at børn og unge i en tidlig alder udsættes for tvang.

¹² Tallene for de enkelte regioner fsva. børn og unge er små. Ændringerne fra år til år, kan være udtryk for tilfældige variationer, og dermed ikke nødvendigvis en signifikant ændring.

3. Resultater

Nedenstående afsnit beskriver udviklingen i anvendelsen af tvang i psykiatrien på både nationalt og regionalt niveau. Afsnittet er fokuseret på udvalgte indikatorer, der er opgjort i absolutte tal og antal personer pr. 100.000 borgere, der udsættes for tvang. Der kommenteres således ikke på alle indikatorer, men alle indikatorer fremgår i bilag 1 og 5.

I vurderingen af resultaterne vedrørende antallet af personer, der udsættes for tvang, kan regionernes indlæggelsestal også tages i betragtning. Opgørelser pr. indlagte tager højde for udsving i antallet af indlæggelser. Når antallet af indlæggelser eksempelvis stiger, vil der være flere personer pr. 100.000 borgere i regionen, som kan udsættes for tvang. Udviklingen i antal indlæggelser fremgår af bilag 1, tabel 1-2. Indikatorer opgjort på andelen af personer, der udsættes for tvang, ud af antal indlagte, kan også ses i bilag 1.

Nedenfor beskrives udviklingen i antallet af personer, der er blevet berørt af forskellige typer af tvangsforanstaltninger, samt hvor mange gange tvangsforanstaltningen er blevet anvendt fra baselinen (2011-2013) til 2022/2023. Ved de indikatorer, hvor der ikke er inkluderet en baseline, sammenlignes data fra år 2011/2012. Udviklingen beskrives i absolutte tal og pr. 100.000 borgere. Det skal desuden bemærkes, at de fem regioner har haft forskellige udgangspunkter i forhold til anvendelsen af tvang.

3.1 Forbehold

Der skal tages forbehold for, at der i nogle tilfælde er tale om variationer pr. år, som i absolutte tal udtrykker en stigning eller et fald, men hvor den observerede ændring vil kunne tilskrives en tilfældig variation over tidsperioden frem for en statistisk signifikant ændring over tid. Dette kan især være et problem, når der er tale om et mindre antal observationer. Da der ikke er foretaget en statistisk analyse, skal resultaterne tages med forbehold for, at det i nogle tilfælde ikke kan vurderes, om der er tale om en statistisk signifikant ændring over tid. Der skal desuden tages forbehold for, at ændringer i demografien og den generelle befolkningstilvækst samt en øget sygdomsbyrde kan have en betydning for både de absolutte tal og antallet pr. 100.000 borgere.

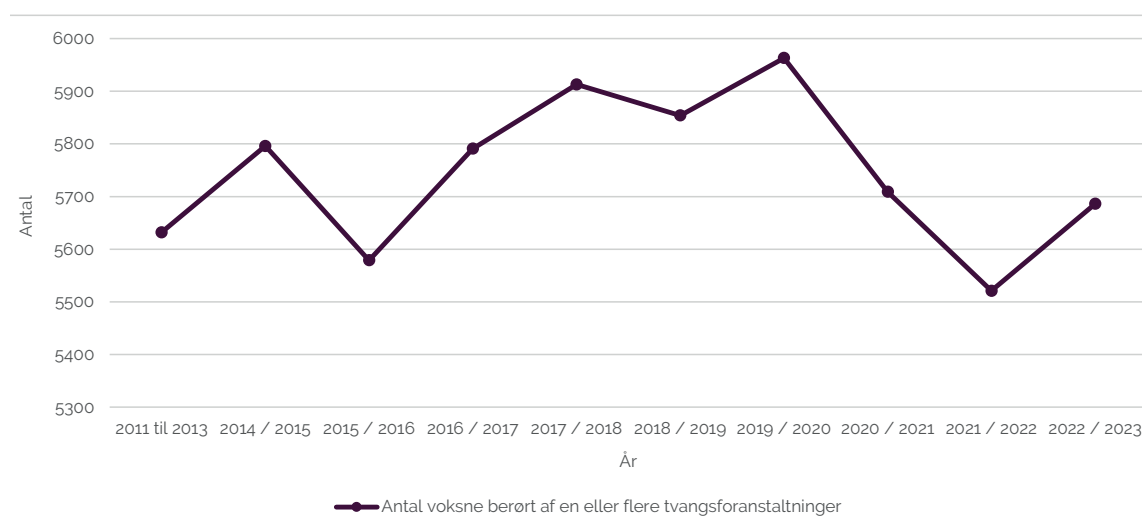
3.2 Alle typer tvangsforanstaltninger

I dette afsnit kommenteres der på udviklingen i anvendelsen af alle typer tvangsforanstaltninger, hvor der ikke skelnes mellem tvangsformer. Først beskrives antal voksne (hhv. absolut antal og antal pr. 100.000 borgere), der udsættes for tvangsforanstaltninger. Efterfølgende beskrives det, hvor mange børn og unge i absolutte tal og pr. 100.000 borgere, der har været udsat for tvangsforanstaltninger.

I figur 1 ses den nationale udvikling i antallet af voksne berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger, mens figur 2 viser udviklingen opgjort pr. 100.000 borgere. I opgørelsen inkluderes al tvang, og der skelnes ikke mellem tvangsformer. Det betyder, at opgørelsen rummer både patienter, der skærmes, bæltefikseres, tvangsindlægges mm.

I absolutte tal er 5.686 voksne blevet udsat for en eller flere tvangsforanstaltninger i 2022/2023, og der er således ikke sket en væsentlig udvikling siden 2011-2013, hvor 5.632 voksne blev udsat for en eller flere former for tvang (figur 1).

Figur 1: Antal voksne berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger

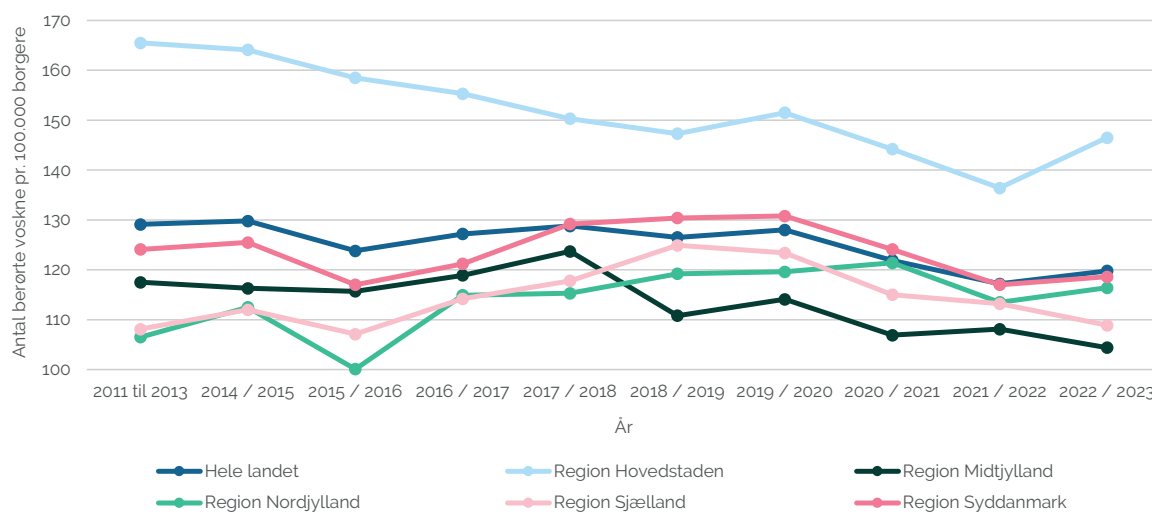
Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 2 viser, at der i 2022/2023 er 120 voksne pr. 100.000 borgere, der er blevet berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger. Til sammenligning blev gennemsnitligt 129 pr. 100.000 borgere berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger i 2011-2013.

Da der ses en betydelig variation fra år til år, kan det ikke konkluderes, at der er sket en betydelig ud-

vikling over perioden. På tværs af regionerne er der forskelle både i det antal, som berøres af tvangsforanstaltninger, og i udviklingen over tid. I hele perioden er der fx sket et markant fald i Region Hovedstaden indtil 2021/2022, men det var også Region Hovedstaden, som i udgangspunktet lå højest. Der er sket en større stigning i Region Hovedstaden fra 2021/2022 til 2022/2023.

Figur 2: Antal voksne pr.100.000 borgere berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger

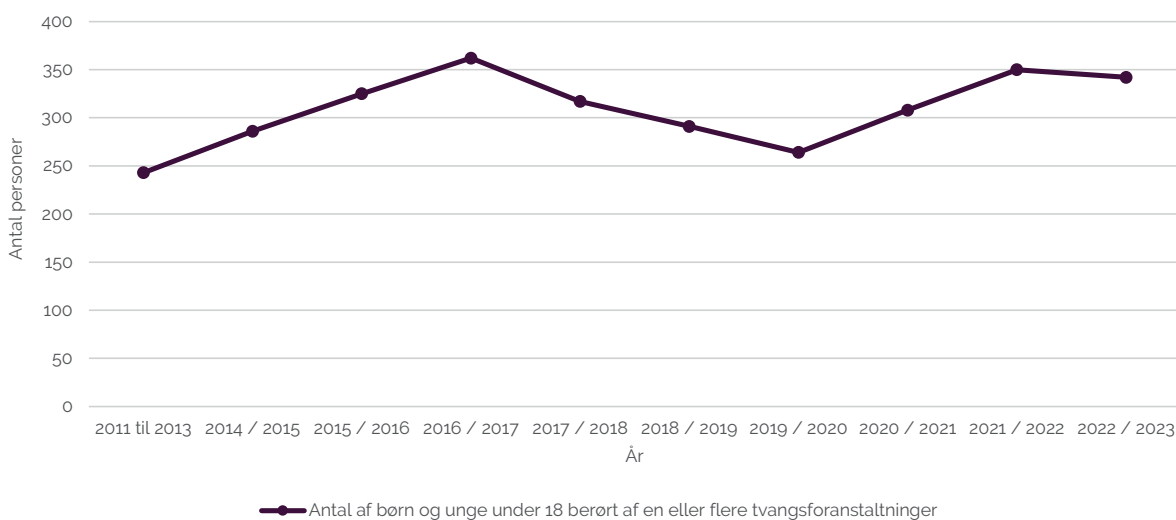
Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 3 viser, at der i absolutte tal var 342 børn og unge under 18 år, som blev udsat for en eller flere tvangsforanstaltninger i 2022/2023, mens der i 2011-2013 var gennemsnitligt 243 børn og unge, som blev berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger.

I psykiatriloven skelnes der mellem magtanvendelse over for børn under 15 år, når forældrene har samtykket til tvangsforanstaltningen, og tvang over-

for børn under 15 år, når forældrene ikke har givet samtykke til tvangsforanstaltningen. Ud af de 342 børn og unge, som blev udsat for tvang i 2022/2023 var 141 børn under 15 år (jf. baggrundsoplysningerne i bilag 5). For 20 af disse børn blev tvangsforanstaltningen udført uden forældresamtykke, og der er derfor tale om tvang i psykiatrilovens forstand.

Figur 3: Antal børn og unge berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger

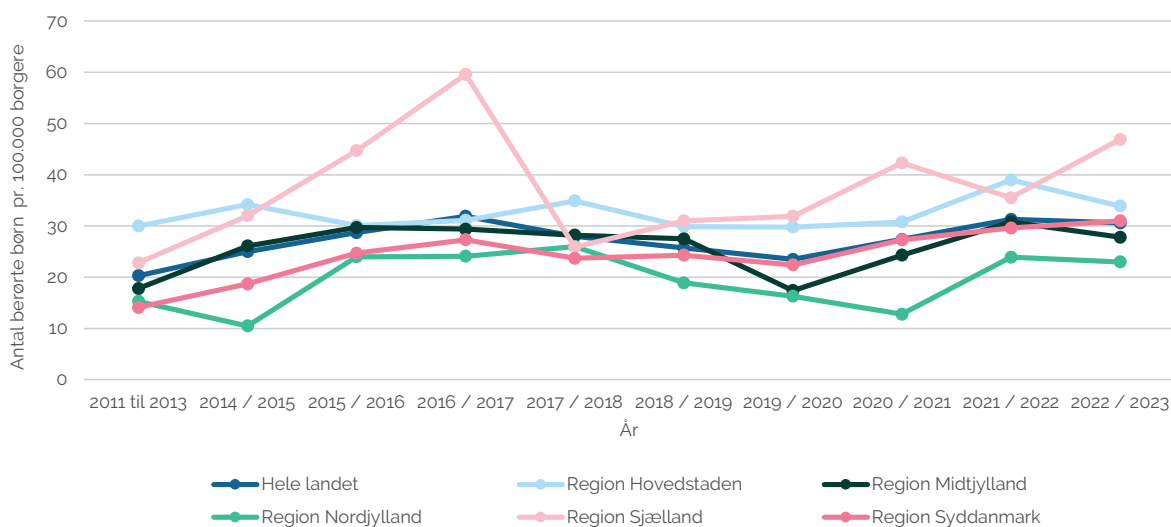

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 4 viser antallet af børn og unge pr. 100.000 borgere, som berøres af en eller flere tvangsforanstaltninger¹⁴. Der ses en variation fra år til år, så det kan ikke konkluderes, at der er sket en betydelig udvikling over perioden. Det er dog omvendt ikke lykkedes at nedbringe antallet børn og unge som berøres af tvangsforanstaltninger i løbet af perioden.

Fra 2021/2022 er tallene nationalt set stort set uændrede, selvom der i Region Sjælland ses en markant stigning siden da i børn og unge pr. 100.000 borgere, der berøres af en eller flere tvangsforanstaltninger. Tallene skal dog ses i lyset af, at antallet generelt er lavt.

Figur 4: Antal børn og unge pr. 100.000 borgere berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

3.3 Bæltefiksering, fastholdelse og akut beroligende medicin med tvang

I dette afsnit kommenteres der på udviklingen i anvendelsen af bæltefiksering, fastholdelse og akut beroligende medicin med tvang. Først beskrives samlet det absolutte antal personer, der udsættes for disse tvangsforanstaltninger og efterfølgende antal gange, tvangsforanstaltningerne er anvendt. Herefter beskrives det for hver af de tre tvangstyper hhv. hvor mange personer pr. 100.000 borgere, der udsættes for hver tvangsforanstaltning, og hvor mange tvangsforanstaltninger pr. 100.000 borgere, der udføres. Bæltefikseringer er desuden opgjort på varighed og region.

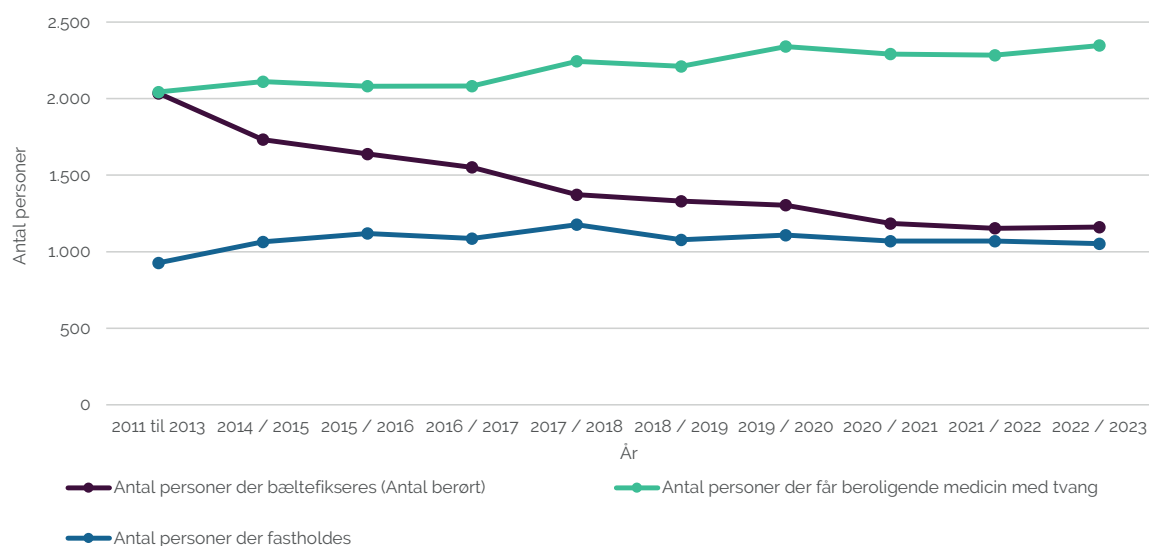
I figur 5 ses den nationale udvikling i antallet af personer berørt af bæltefiksering, fastholdelse og akut beroligende medicin med tvang. I alt er 1.161 personer blevet bæltefikseret i 2022/2023, hvilket er et

fald på 874 personer sammenlignet med perioden 2011-2013, hvor antallet var 2.035. Nedbringelsen af bæltefikseringer afspejler det skærpede fokus, der har været i løbet af partnerskabsperioden. Udviklingen i andelen af personer, der er blevet bæltefikseret ud af antal indlagte fremgår af tabel 4 i bilag 1.

Der ses i samme periode ikke samme fald for anvendelsen af fastholdelser og akut beroligende medicin med tvang. Der ses derimod en stigende tendens for personer, der får akut beroligende medicin med tvang, mens antallet af personer, der fastholdes, ser nogenlunde konstant ud.

I årene 2011-2013 blev gennemsnitligt 927 personer fastholdt, mens antallet var 1.052 i 2022/2023. Tallet dækker dog over, at de samme personer fastholdes flere gange i dag, end tidligere, jf. figur 6. Gennemsnitligt fik gennemsnitligt 2.043 personer akut beroligende medicin med tvang i 2011-2013, mens dette tal i 2022/2023 var 2.347 personer.

Figur 5: Antal personer der er blevet bæltefikset, antal personer der er blevet fastholdt og antal personer, der har fået beroligende medicin med tvang

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

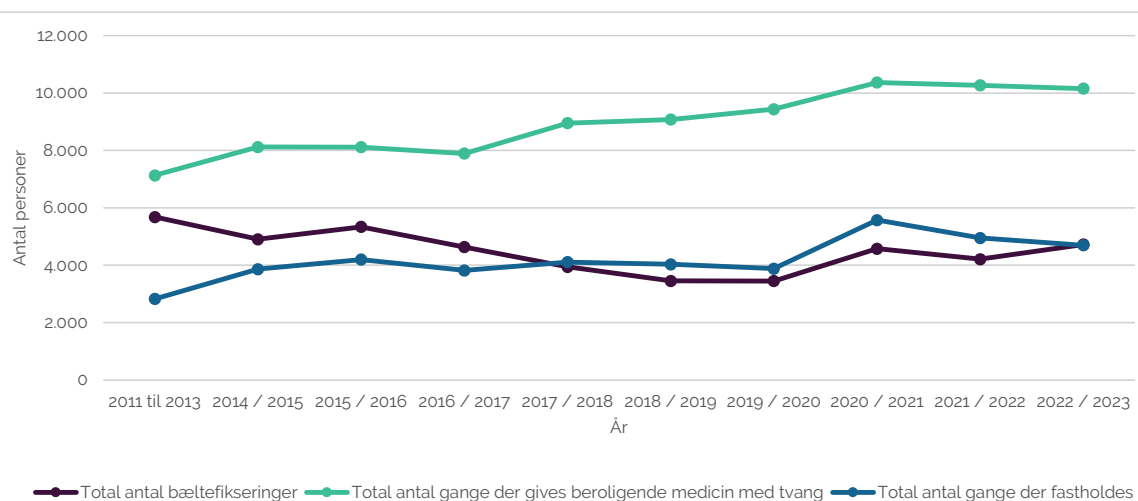
I figur 6 ses den nationale udvikling i antallet af bæltefikseringer, antallet af gange der fastholdes og antallet af gange, der gives akut beroligende medicin med tvang. I 2011-2013 blev der registreret 5.680 bæltefikseringer. Udviklingen har været varierende, men der har overordnet været et fald i bæltefikseringer siden baseline i 2011-2013. Frem mod 2018/2019 faldt antallet markant, hvorefter det steg igen i 2020/2021. Der er i 2022/2023 registreret 4.722 bæltefikseringer, hvilket er 510 flere end i 2021/2022.

I 2011-2013 blev der gennemsnitligt registreret 2.824 fastholdelser. I 2022/2023 er antallet af fastholdel-

ser steget til 4.695. Dog ses et fald i anvendelsen af fastholdelse siden 2020/2021, hvilket dækker over regionale forskelle. De største ændringer ses hos Region Sjælland og Region Midtjylland, som har registreret henholdsvis 283 og 217 færre fastholdelser i 2022/2023 end i 2021/2022.

Der blev i gennemsnit anvendt akut beroligende medicin med tvang 7.133 gange i 2011-2013. Antallet har siden da været varierende men generelt stigende. De seneste par år er udviklingen dog stagneret. I 2022/2023 er der blevet anvendt akut beroligende medicin med tvang 10.152 gange.

Figur 6: Antal gange der bæltefikseres, antal gange der fastholdes, og antal gange der gives akut beroligende medicin med tvang

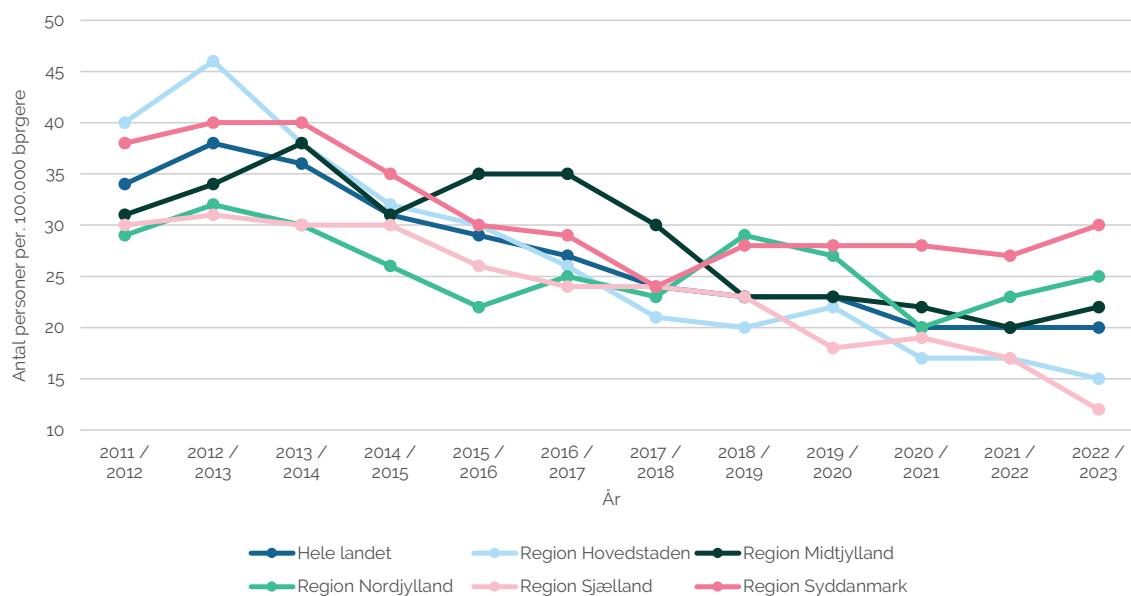
Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

I figur 7-12 vises henholdsvis antallet af bæltefikseringer, fastholdelser og akut beroligende medicin med tvang opgjort pr. 100.000 borgere i hhv. hele landet og pr. region, dels ift. antal personer der udsættes for tvangsforanstaltninger og dels ift. antal gange tvangsforanstaltningerne udføres.

flere steder fra år til år. Siden 2011/2012 er der nationalt sket et markant fald i alle regioner, hvoraf det største fald ses i Region Hovedstaden, og det mindste fald ses i Region Nordjylland. Region Sjælland ligger lavest med 12 personer pr. 100.000 borgere, der har været udsat for bæltefiksering.

Figur 7 viser udviklingen i antallet af personer pr. 100.000 borgere, hvor bæltefiksering er anvendt. Udviklingen er varierende fra 2011/2012 til i dag, og

Figur 7: Antal personer pr. 100.000 borgere, hvor der er anvendt bæltefiksering

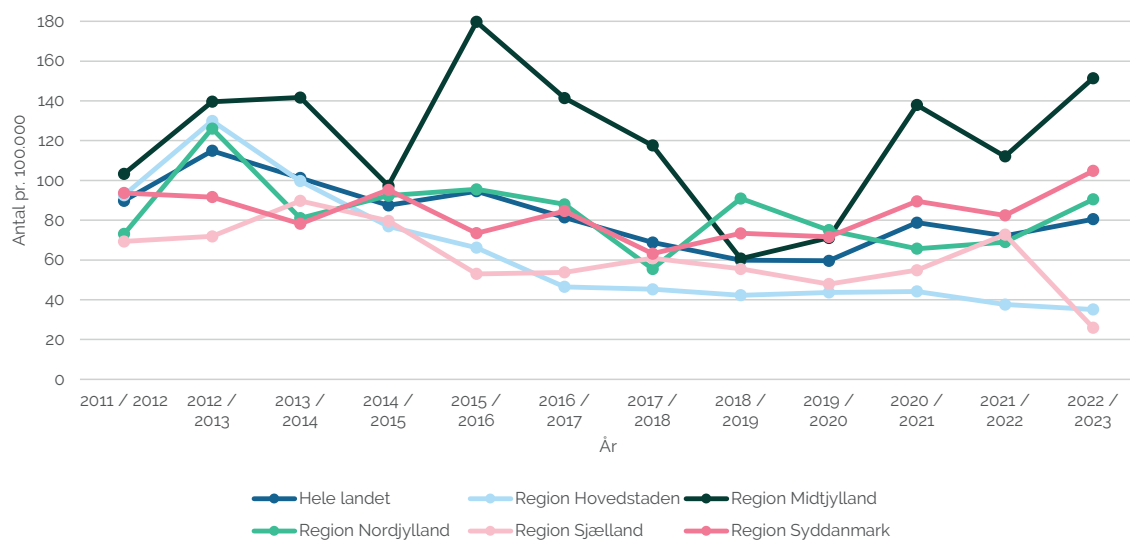

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 8 viser udviklingen i antallet af bæltefikseringer pr. 100.000 borgere. Her ses ikke samme tydeligt faldende tendens som for antallet af personer, der bæltefikseres. Der er, med undtagelse af

Region Hovedstaden, en markant variation fra år til år. Særligt i Region Midtjylland ses store udsving fra 2011/2012 til 2022/2023.

Figur 8: Antal bæltefikseringer pr. 100.000 borgere

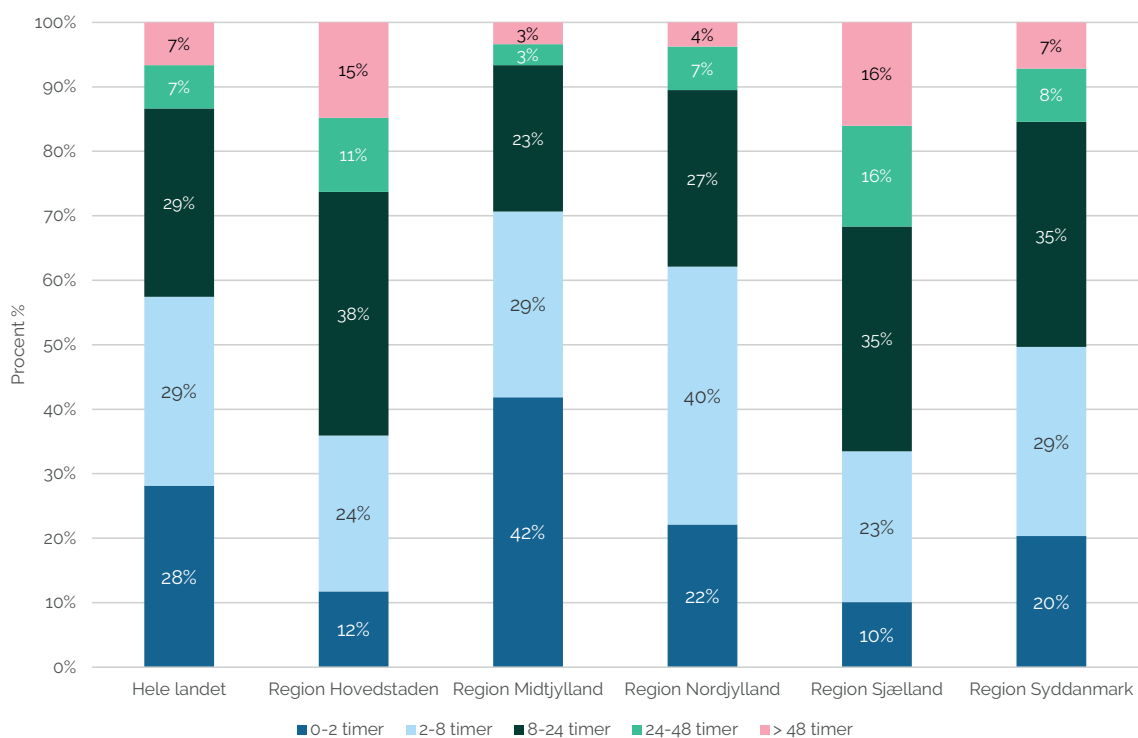
Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 20.03.2023 og Landspatientsregisteret 10.03.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 9 viser regionernes procentvise fordeling af bæltefikseringer fordelt på timeintervaller i 2022/2023. På landsplan ses det, at 87% af alle bæltefikseringer havde en varighed på under 24 timer (n=4.087).

korte bæltefikseringer på 0-2 timer end de resterende regioner. Region Hovedstaden og Region Sjælland har desuden den største andel af længelevende bæltefikseringer > 48 timer, mens Region Midtjylland og Region Nordjylland har de laveste andele.

Der er store regionale forskelle i den procentvise fordeling af varigheden af bæltefikseringerne. Region Midtjylland har fx en væsentlig højere andel af

Figur 9: Andelen af bæltefikseringer fordelt på varighed og region.

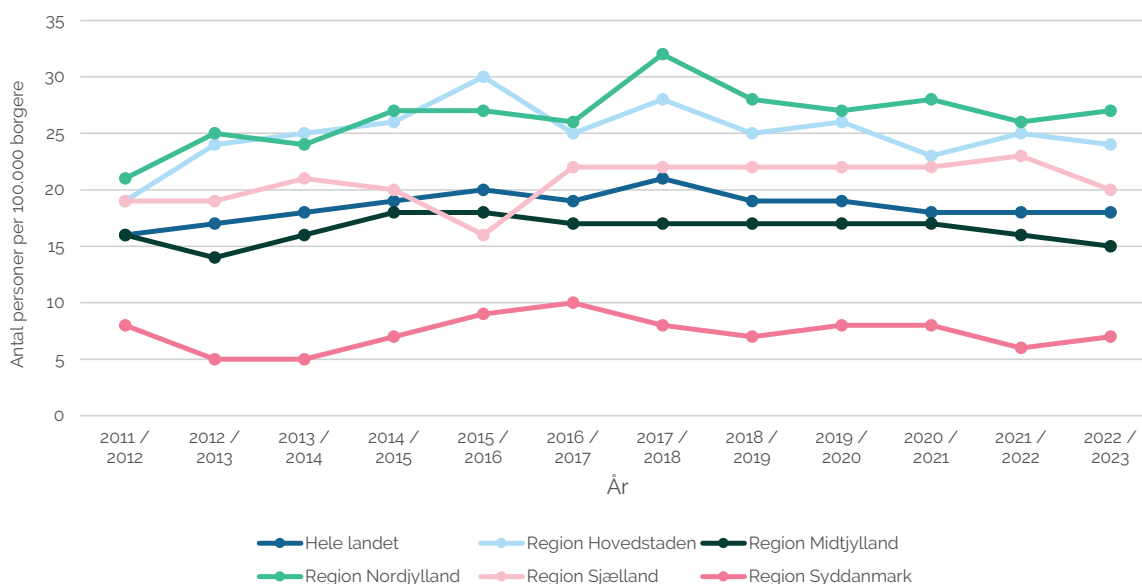
Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen.

Antal bæltefikseringer fordelt på varighed og region fremgår af tabel 14-19 i bilag 1. Tabel 14-19 viser, at summen af bæltefikseringstimer > 48 timers varighed er faldet markant nationalt. Siden 2011-2013 er summen faldet med 68.735 timer, mens den fra 2021/2022 til 2022/2023 er faldet med 2.495 timer. Dette fald dækker over store regionale forskelle. Mest markant er Region Sjælland, som har et fald på 7.190 timer siden 2021/2022. Ligeledes skiller

Region Midtjylland sig ud med en stigning på 3.163 timer siden 2021/2022.

Figur 10 viser udviklingen i antallet af personer pr. 100.000 borgere, hvor der har været anvendt fastholdelse. Nationalt har der ikke været en væsentlig udvikling og der ses variationer fra år til år i flere regioner.

Figur 10: Antal personer pr. 100.000 borgere, hvor der har været anvendt fastholdelse

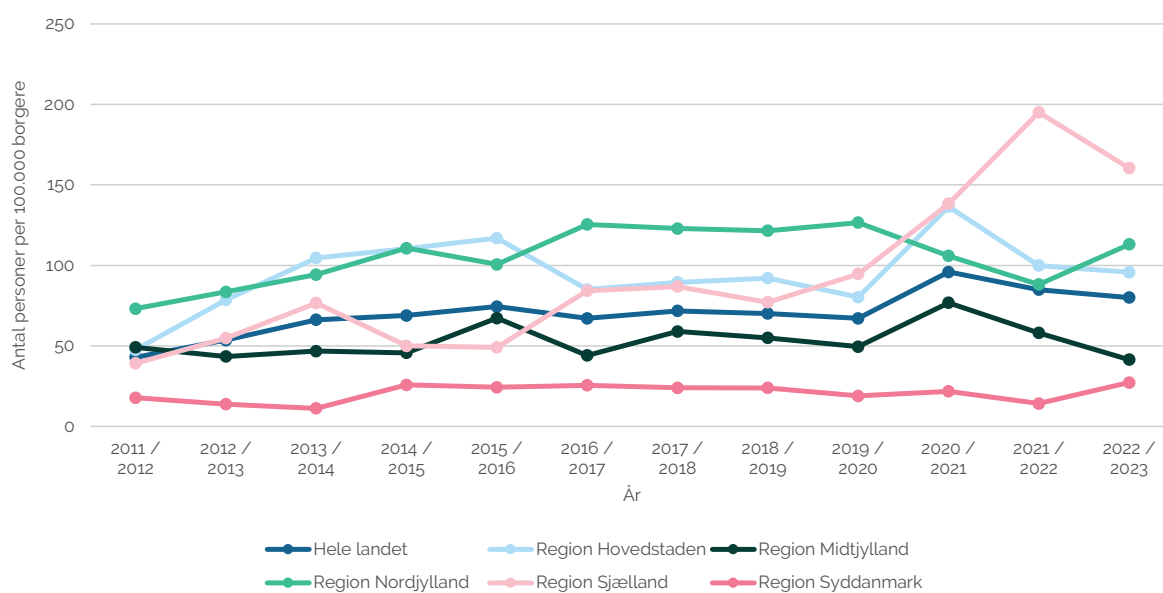

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023. Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 11 viser antal fastholdelser pr. 100.000 borgere. Nationalt er der sket en betydelig stigning siden 2011/2012, hvor antallet er steget fra 43 til 80. Der er særligt fra 2020/2021 variation mellem regionerne. Region Sjælland havde til 2021/2022 en markant stigning i antallet af fastholdelser pr. 100.000 borgere. I 2022/2023 er antallet dog faldet igen.

Variationerne bør ses i lyset af ændringen i vejledninger om tvang i 2020 og kan tyde på en uensartet implementering og registrering på tværs af regioner.

Figur 11: Total antal gange der fastholdes pr. 100.000 borgere

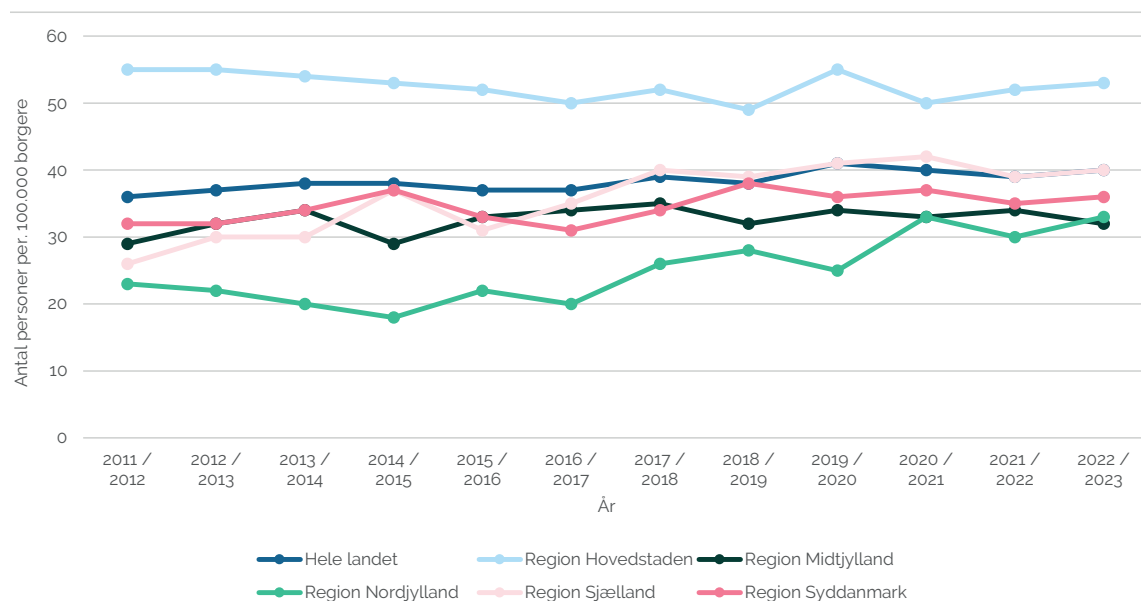

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 12 viser udviklingen i antal personer pr. 100.000 borgere, der har fået akut beroligende medicin med tvang. På nationalt niveau er udviklingen siden 2011/2012 relativt stagneret. Det dækker dog

over en betydelig regional variation. Særligt i Region Sjælland er der en stigende tendens gennem hele perioden, mens Region Hovedstaden ligger højest i hele perioden.

Figur 12: Antal personer pr. 100.000 borgere, der får beroligende medicin med tvang

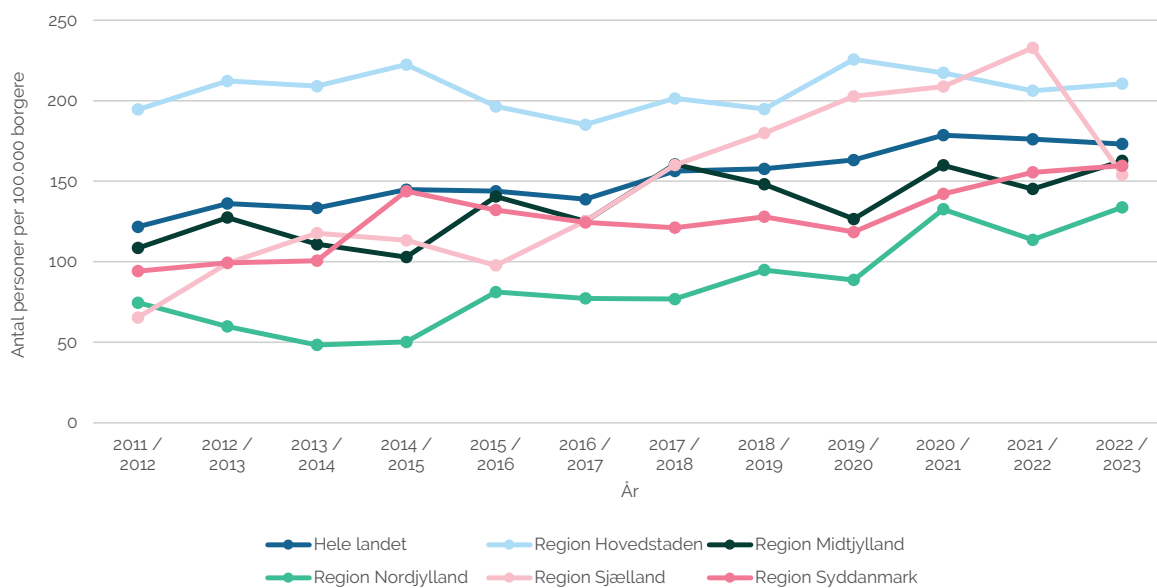

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 13 viser udviklingen i antallet af gange, der gives beroligende medicin med tvang pr. 100.000 borgere. På nationalt niveau er der sket en væsentlig stigning siden 2011/2012, ligesom der i større eller mindre grad ses en stigende tendens i alle

regioner i samme periode. I Region Sjælland og Region Nordjylland ses de største stigninger mellem 2011/2012 og 2022/2023. Region Hovedstaden ligger højest i hele perioden bortset fra 2021/2022.

Figur 13: Antal gange der gives beroligende medicin med tvang pr. 100.000 borgere

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

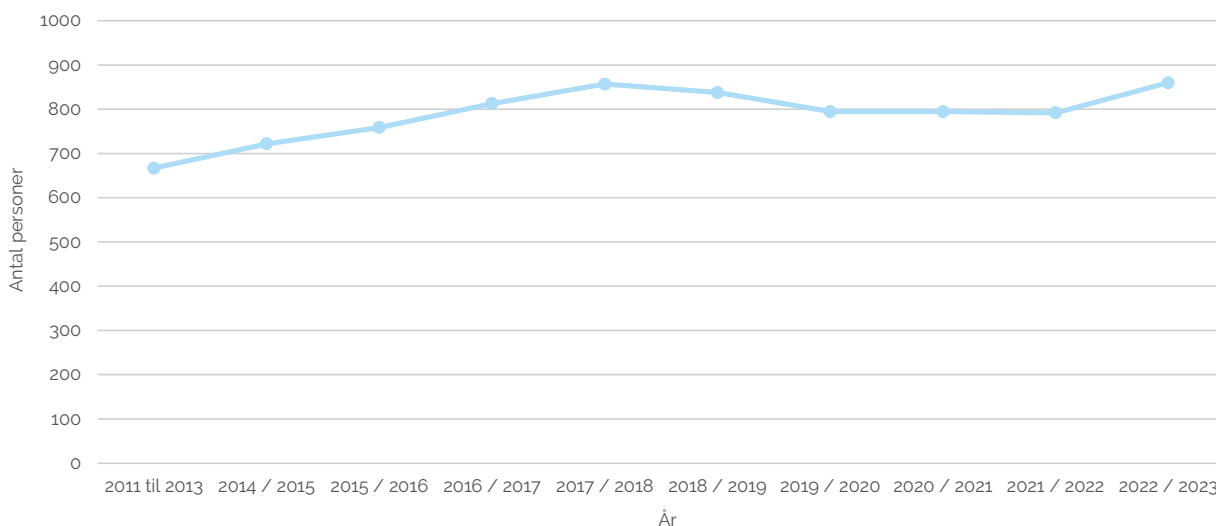
3.4 Tvangsmedicinering

I dette afsnit kommenteres der på udviklingen i anvendelsen af tvangsmedicinering. Først beskrives det absolutte antal personer, der tvangsmedicineres, og efterfølgende antal borgere pr. 100.000, der tvangsmedicineres.

Figur 14 viser den nationale udvikling i antallet af personer, der tvangsmedicineres. Tvangsmedicinering omfatter ikke akut beroligende medicin med tvang.

I 2022/2023 blev 860 personer tvangsmedicineret, hvilket er en stigning siden 2021/2022, hvor 792 personer blev tvangsmedicineret. Til sammenligning blev gennemsnitligt 667 personer tvangsmedicineret i 2011-2013.

Figur 14: Antal personer, der tvangsmedicineres

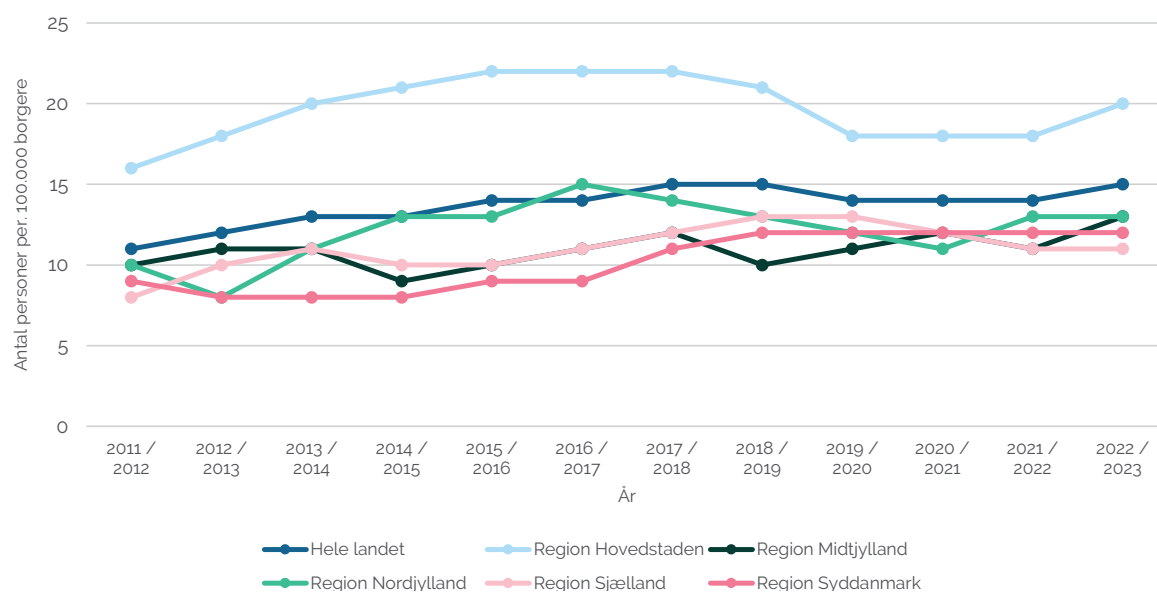

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 15 viser udviklingen i antallet af personer pr. 100.000 borgere, hvor der er anvendt tvangsmedicinering. Nationalt ses en svagt stigende tendens til at flere personer pr. 100.000 borgere får tvangsme-

dicinering fra 2011/2012 til 2022/2023. I de enkelte regioner er der variation fra år til år. Region Hovedstaden har i hele perioden det højeste antal personer pr. 100.000 borgere som tvangsmedicineres.

Figur 15: Antal personer pr. 100.000 borgere, hvor der er anvendt tvangsmedicinering

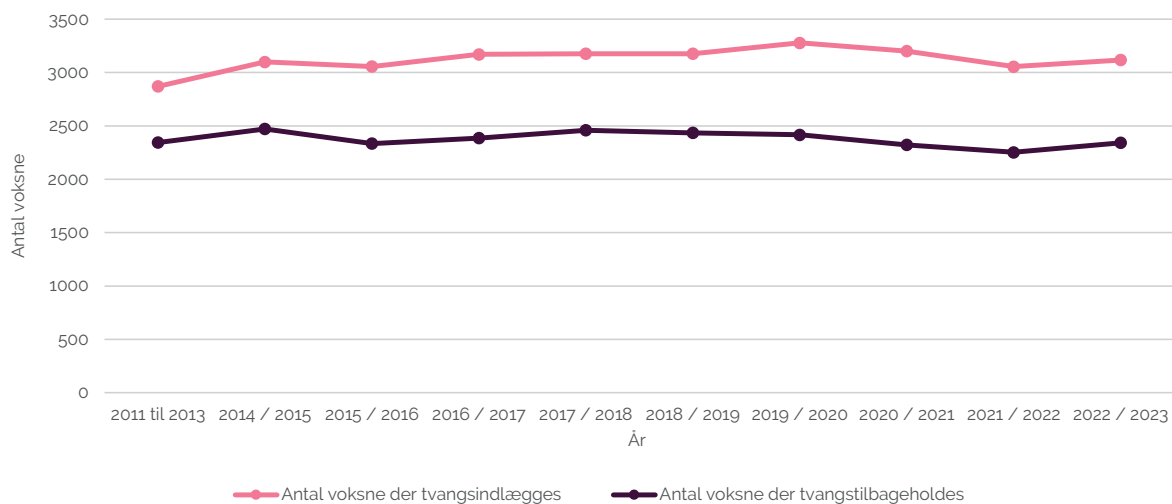
Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

3.5 Tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse

I dette afsnit kommenteres der på udviklingen i anvendelsen af tvangsindlæggelser og tvangstilbageholdelser. Først beskrives det absolutte antal personer, der tvangsindlægges og tvangstilbageholdes, og efterfølgende beskrives udviklingen pr. 100.000 borgere. Der præsenteres først data for voksne og dernæst for børn og unge.

Figur 16 viser antallet af voksne, der hhv. tvangsindlægges og tvangstilbageholdes for hele landet. I 2022/2023 blev 3.118 voksne tvangsindlagt. Det er stort set uændret siden 2011-2013, hvor antallet var 2.871. Tilsvarende er 2.342 voksne i 2022/2023 blevet tvangstilbageholdt, hvor det i 2011-2013 var 2.344. Fra 2021/2022 til 2022/2023 ses en mindre stigning i antal voksne, der tvangstilbageholdes, hvilket kan tilskrives en stigning i Region Hovedstaden som dog kommer efter et mindre fald i regionen i 2021/2022.

Figur 16: Antal voksne der tvangsindlægges, og antal voksne der tvangstilbageholdes

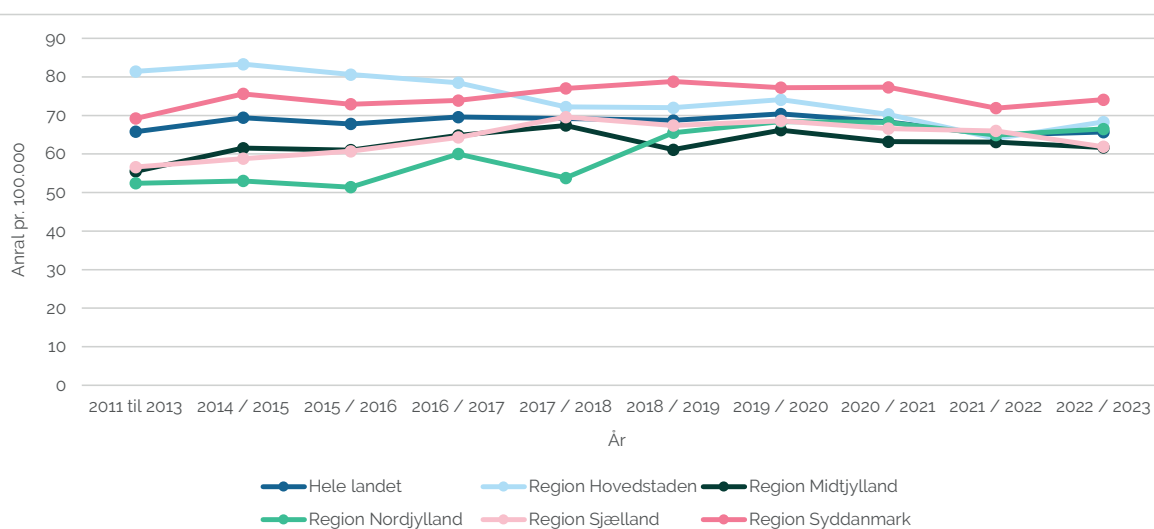

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 17 viser antallet af voksne, der tvangsindlægges pr. 100.000 borgere. Nationalt er udviklingen stort set uændret i perioden 2011-2013 til 2022/2023, mens den er varierende på tværs af regionerne. Eksempelvis ses en stigning i Region Nordjylland fra 2011-2013 til 2022/2023, mens der omvendt ses et fald i samme periode i Region

Hovedstaden. Fra 2021/2022 til 2022/2023 ses et mindre fald i Region Sjælland og en mindre stigning i Region Hovedstaden. I 2022/2023 har Region Syddanmark flere voksne pr. 100.000 borgere, der tvangsindlægges, sammenlignet med de resterende regioner.

Figur 17: Antal voksne pr. 100.000 borgere, der tvangsindlægges

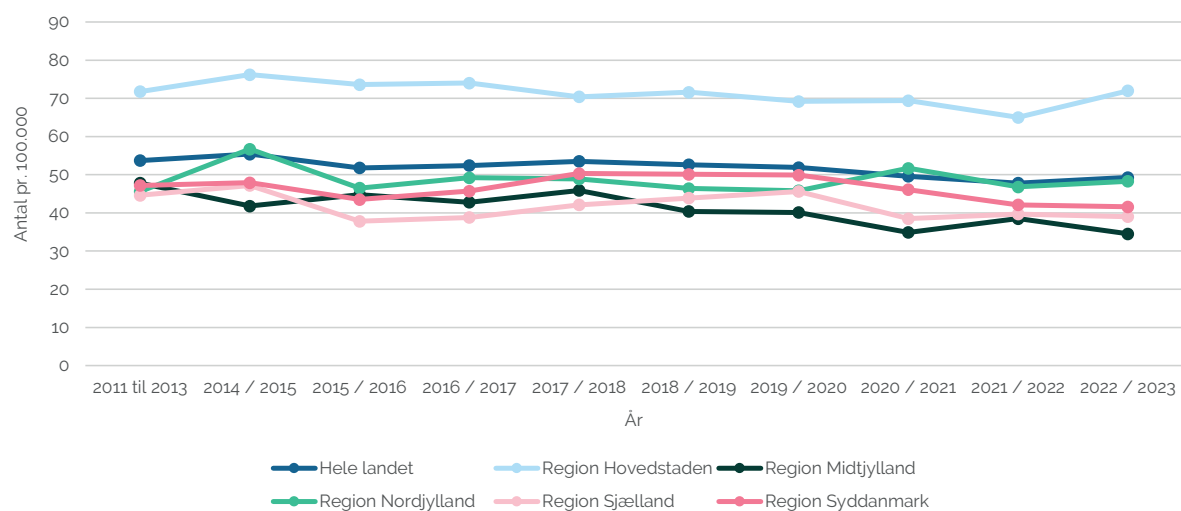

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 18 viser antallet af voksne, der tvangstilbageholdes pr. 100.000 borgere. Der er en svagt faldende tendens i de fleste regioner siden 2011-2013

fraset Region Nordjylland og Region Hovedstaden. Fra 2021/2022 til 2022/2023 ses en mindre stigning i Region Hovedstaden.

Figur 18: Antal voksne pr. 100.000 borgere, der tvangstilbageholdes

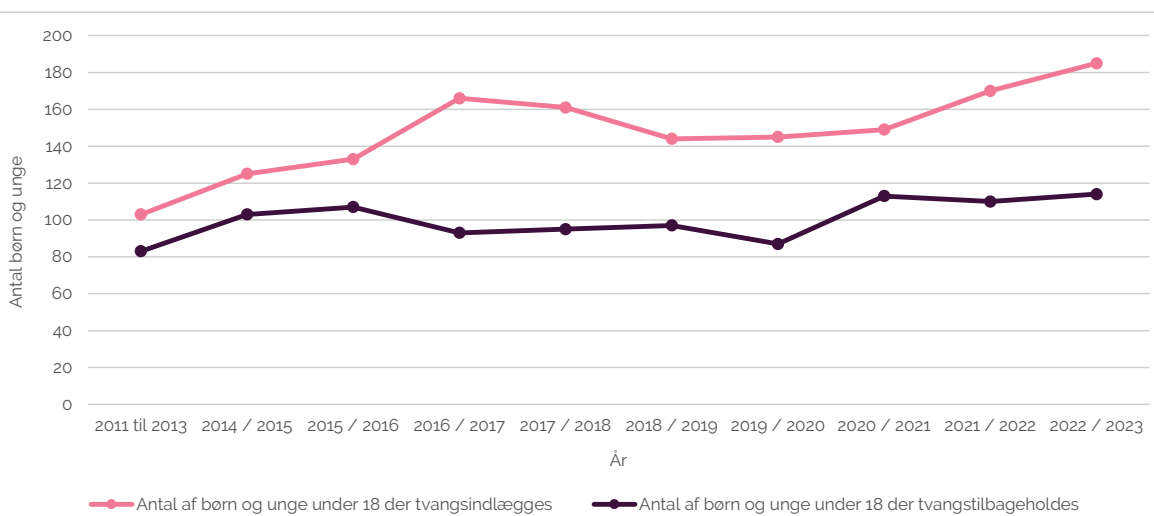

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023 samt Danmarks Statistik.

I figur 19 ses den nationale udvikling i antallet af børn og unge, der tvangsindlægges og tvangstilbageholdes. I 2022/2023 blev 185 børn og unge tvangsindlagt og 114 blev tvangstilbageholdt. Til sammenligning var antallet i 2015/2016 hhv. 133 for

tvangsindlæggelser og 107 for tvangstilbageholdelser. Antallet af børn og unge, der er blevet tvangsindlagt, er steget mellem 2019/2020 og 2022/2023. Det skal igen bemærkes, at antallet er relativt lavt, og derfor er tendensen usikker.

Figur 19: Antal børn og unge, der tvangsindlægges og antal børn og unge, der tvangstilbageholdes

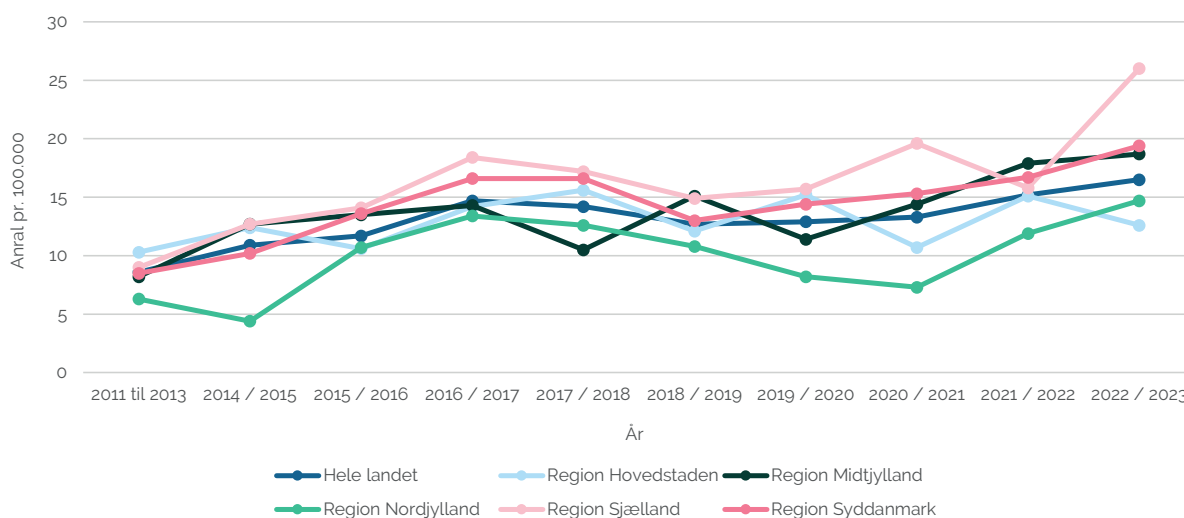

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik

Figur 20 viser antallet af børn og unge under 18 år pr. 100.000 borgere, der blev tvangsindlagt i perioden. Både nationalt og regionalt ses særligt en stigning de seneste år fraset Region Hovedstaden og

Region Sjælland, hvor der er større udsving fra år til år. I Region Sjælland steg antallet af børn og unge under 18 år pr. 100.000 borgere, der blev tvangsindlagt fra 16 i 2021/2022 til 26 i 2022/2023.

Figur 20: Antal børn og unge under 18 år pr. 100.000 borgere, der tvangsindlægges

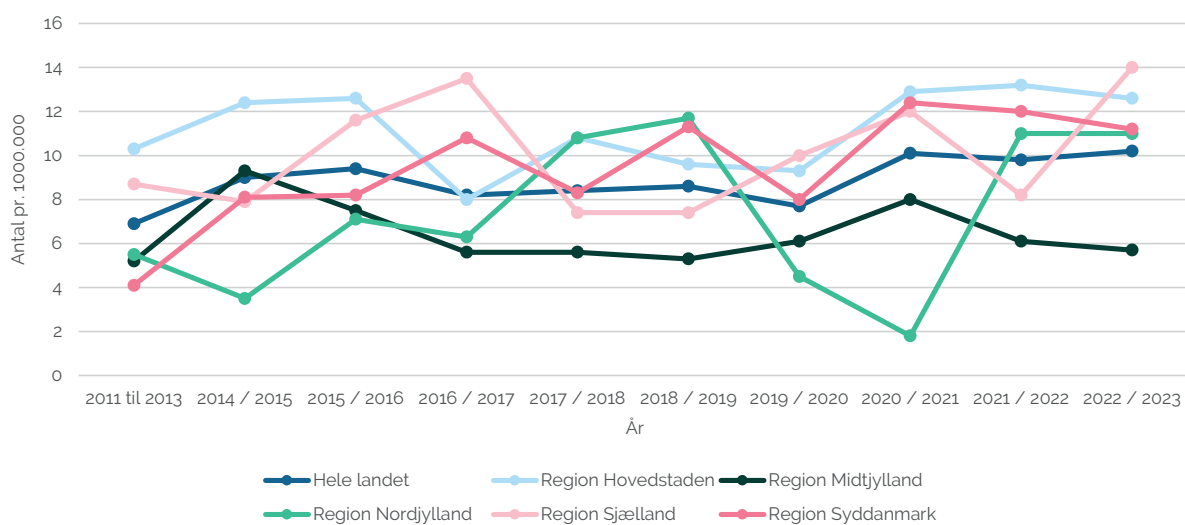

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Figur 21 viser antallet af børn pr. 100.000 borgere, der tvangstilbageholdes. Det samlede antal er lille, og der ses udsving inden for den enkelte region fra

år til år. Region Sjælland lå højest i 2022/2023 med 14 børn, der blev tvangstilbageholdt.

Figur 21: Antal børn der tvangstilbageholdes pr. 100.000 borgere i regionen

Kilde: Register over anvendelse af tvang i psykiatrien 23.10.2023 og Landspatientsregisteret 10.09.2023, Sundhedsdatastyrelsen samt Danmarks Statistik.

Bilagsfortegnelse

- Bilag 1:** *Monitorering af tvang i psykiatrien – Bilagsrapport.* Her findes tabeller med oversigt over tvangsmonitoreringen for perioden 1. juli 2022 – 30. juni 2023.
- Bilag 2:** *Notat vedrørende Sundhedsstyrelsens kommentering af tvangsmonitoreringen i psykiatrien.* Heri findes ligeledes en vejledning til Sundhedsstyrelsens kommentering.
- Bilag 3:** *Oversigt over tvangsformer.* Heri ses en oversigt over og beskrivelse af de tvangsformer, der vedrører den løbende monitorering af tvang i psykiatrien i henhold til psykiatriloven.
- Bilag 4:** *Dokumentation af indikatorer for tvang i psykiatrien.* Heri ses en beskrivelse og dokumentation af anvendelsen af indikatorer for tvang.
- Bilag 5:** *Baggrundstabeller til monitoreringen af tvang i psykiatrien 2022/2023.* Heri ses en samlet tabeloversigt over al data for monitoreringen i perioden 1. juli 2022 – 30. juni 2023

Sundhed for alle ♥ + ●